

Rappt utan djupare analys

Johanna Bäckström Lerneby är journalist och har följt familjen i många år. Hon intervjuar särskilt familjens ledare, en imam med världsrykte, men också offer för deras brottslighet: utpressning och beskyddarverksamhet. Det är ett rappt och välformulerat reportage men någon djupare analys får vi inte.

Familjens äldre kom till Sverige som flyktingar från inbördeskrigets Libanon på 1970-talet. De etablerade sig i förorten Angered i Göteborg. Från småkriminalitet utvecklade de ett maffiavälde. Drev företag, sålde knark och tog makten över förorten. Om någon inte gjorde som de sa blev de bestraffade. När småpojkar i familjen bar sig illa åt mot andra och blev åthutade gick de till sina äldre bröder och släktingar som då gav sig på dem som tillrättavisat ungarna med hot och tillhyggen.

Ingen tordes gå till polisen. Systemet accepterades naturligtvis inte officiellt men i praktiken reagerade inte ens sociala myndigheter eller fastighetsförvaltarna. Först när en engagerad polis tar initiativ att samla alla berörda börjar det hända något. Fakta noteras, uppgifter fördelas, alla, även mindre brott utreds. Allt fler av de yngre anhålls och döms, barn omhändertas enligt LVU – vilket för övrigt ledde till att familjen demonstrerade utanför socialförvaltningen.

Boken ger anledning till reflektioner över hur Sverige klarat av integrationen av invandrare. Man kan som [Hanne Kjöllner på ledarplats i DN](#) förfasa sig. Men det löser ju inga problem. Att det blivit så här är varken en naturlag eller en tillfällighet. Sverige tillämpade tidigare ett generöst flyktingmottagande. Man har sett det som en konsekvens av den positiva utrikespolitik som bedrevs av **Palme** gentemot tredje världen. Men som till exempel **Anita Gradin** sagt så var flykting- och invandringspolitiken bara en fråga för några enstaka personer i riksdagen.

Insikten om att människor med mycket annorlunda värderingar och syn på staten kommit hit är låg. Till exempel kom familjen från ett klansamhälle där en korrumberad stat snarast sågs som ett hot mot invånarna. Det bristande engagemanget och kunskaperna hos majoritetssamhället ledde till att invandrarna ansamlades i förorter med allt mindre kontakt med svenskar. Från att ha utgjort några tiotal procent av befolkningen är antalet invandrare på sina håll nu över nittio procent. I skolorna finns ibland inga barn med helsvensk bakgrund.

Det som nu görs i Angered verkar lovande. Även om inte familjens brottsliga struktur helt är bruten så har de gemensamma åtgärderna från samhället börjat begränsa brottsligheten och återskapa något förtroende hos invånarna för polis och myndigheter.

Jan Molin

Familjen

Johanna Bäckström Lerneby

Mondial

